

Danh tác
muôn thuở

Miguel de Cervantes

Don Quixote

Hay chàng hiệp sĩ
phi ra khỏi trang sách

ANTONIS PAPATHEODOULOU kể
IRIS SAMARTZI vẽ

Tú Uyên dịch

Antonis Papatheodoulou - Iris Samartzi © 2018, Faros Books Limited,
United Kingdom

Xuất bản theo hợp đồng chuyển nhượng bản quyền giữa Faros Books
Limited, United Kingdom và Nhà xuất bản Kim Đồng, 2023.

Bản quyền tiếng Việt thuộc về Nhà xuất bản Kim Đồng, 2024.

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Ngày xưa chưa xưa lắm,
ở một ngôi làng thuộc xứ
Mancha, có một quý ông
người Tây Ban Nha tên là
Alonso Quixano. Chàng ta
không giàu lắm, nhưng lại
tiêu hết tiền vào những cuốn
sách về hiệp sĩ. Đó là niềm
đam mê lớn nhất của chàng.

Ngày lại đêm, đắm chìm trong sách, chàng ta ngẫu
nghiến hết truyện anh hùng này đến truyện anh
hùng khác, nào là truyện về các hiệp sĩ can đảm
đánh bại hàng hàng lớp lớp đội quân khổng lồ,
vung một nhát kiếm chém đôi cả tòa tháp; truyện về
những chú ngựa có cánh, về những nàng công chúa
trúng lời nguyện, về các phù thủy pháp sư cùng bùa
chú thần thông. Càng đọc nhiều sách ấy, vốn tràn
ngập mô tả hoa mỹ, cầu kì và những lời thổi
phồng cực đại, chàng càng cho rằng những
chuyện đó có thật. Thế giới tưởng tượng
hòa quyện với thế giới thực, đến mức một
ngày kia chàng đâm ra tin rằng mình quả
là hiệp sĩ hành tẩu giang hồ thứ thiệt!

*Ta sẽ chu du khắp nẻo đường trên lưng chiến mã
của mình! Chàng nghĩ. Và mọi thứ đều là một cuộc
phiêu lưu, một cơ hội để chứng tỏ sự can đảm của
ta, để hành hiệp trượng nghĩa, bảo vệ kẻ yếu và trừ
gian diệt ác!*

Chàng ta lục được một bộ giáp gỉ sét thuộc đời
cụ mình. Chàng gia cố thêm chút giấy bồi cho cái
mũ trụ. Sau đó, chính là thời khắc đặt tên. Chàng
đặt cho con ngựa gầy gò của mình cái tên cao quý
Rocinante, còn bản thân chàng ta là Don Quixote
xứ Mancha!

Nhưng hiệp khách không tình yêu thì giống như cái cây trụi lá, Don Quixote nghĩ bụng. Trong những cuốn sách yêu thích của chàng, các hiệp sĩ luôn luôn yêu nàng công chúa nào đó, vì nàng mà hào sảng trượng nghĩa. Rồi chàng nhớ đến cô thôn nữ làng bên mà mình yêu thầm một thời. Nàng sẽ là người nắm giữ trái tim và trí óc của ta, cho ta sức mạnh để tiến lên, chàng nghĩ, đó là người phụ nữ xinh đẹp và dịu hiền nhất quả đất. Tên của cô gái là Aldonza, nhưng Don Quixote quyết định đặt cho nàng một cái tên thi vị: Dulcinea! Để cô cháu gái và bà quản gia ở lại nhà, chàng ta khoác bộ giáp, nhảy lên lưng Rocinante và rời nhà đi dưới ánh mặt trời bóng chày. Chàng cứ phi cứ phi, miệng lẩm nhẩm những lời hào hùng nẩy ra từ trang sách: “Ô, Dulcinea, quý cô của trái tim ta, hãy cho ta sức mạnh! Và người, bậc trí giả uyên thâm ngày nào đó sẽ kể lại những truyền kì của Don Quixote, ta xin người, nhớ đừng quên chiến mã trung thành của ta, Rocinante can trường!”

Từ mớ sách của mình, chàng ta nghiệm ra rằng, đầu tiên, mình cần được ai đó phong tước hiệp sĩ, có thể là một vị vua. Vì vậy, chàng vô cùng vui sướng khi gặp được một lâu đài trên đường. Chàng bước vào, quì xuống trước vị chúa cai quản lâu đài và xin ngài phong mình làm hiệp sĩ.

Nhưng cái chàng tưởng là lâu đài thực chất chỉ là một quán trọ xoàng xĩnh, còn người chàng tưởng là chúa tể lâu đài chỉ là chủ quán trọ, lúc đó đang mài phục vụ món cá tuyết.

Quý ông sắm bộ giáp sắt này hẳn bị hỏng não rồi, chủ quán nghĩ và quyết định trêu chọc Don Quixote. Ông ta rút kiếm của mình ra, phong chàng thành hiệp sĩ.

Hài lòng và rất tự hào, Don Quixote lại tiếp tục lên đường. Giờ thì cuộc phiêu lưu thực sự bắt đầu rồi đây.